

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Οταν βρέθηκαν όλοι στο σαλόνι, επικράτησε κάποια αμηχανία.

Θα έπρεπε κάποιος να πάρει την πρωτοβουλία, να εισηγηθεί κάτι, για να μπορέσουν κάπως να χαλαρώσουν.

Η μόνη που θα μπορούσε να κινηθεί με άνεση ήταν η Δρ. Μάρθα που αμέσως εισηγήθηκε:

- Προτείνω κύριε Στέλιο Ραγή να βγάλω αύριο την Άννα έξω. Να της δείξω τα αξιοθέατα του Σίδνεϋ να φάμε σε ένα ωραίο εστιατόριο και να την κρατήσω απόψε το βράδυ σπίτι μου.

- Πολλή καλή ιδέα απάντησε αμέσως ο Στέλιος Ραγής, αντιλαμβανόμενος αμέσως που οδηγούσε η πρόταση της Δρας Μάρθας.

Ήταν φανερό, πως του έδινε με αυτό τον τρόπο την ευκαιρία να προτείνει στην Ισμήνη να βγούνε έξω, και να βρεθούνε για λίγο οι δυο τους.

Η Ισμήνη φυσικά δεν μπορούσε να καταλάβει την πρόταση. Ο Άλκς όμως έδειξε κάποια ανησυχία. Φοβήθηκε ότι ίσως η Δρ. Μάρθα να έπαιρνε την Άννα σε κάποιο ίδρυμα.

Για αυτό και αμέσως αποτεινόμενος στην γιατρό την ρώτησε, στα αγγλικά κάπως δισταχτικά και φοβισμένα:

- Μήπως Δρ. Μάρθα αποφασίσατε να την απομακρύνετε από το σπίτι την κοπέλα;

- Όχι Άλκς μην ανησυχείς. Αντιλαμβάνομαι τους φόβους σου. Η κοπέλα θα μείνει εδώ στο σπίτι. Απλώς για κάποια αλλαγή και να την γνωρίσω καλύτερα, θα την πάρω απόψε κοντά μου.

Ο Άλκς νρέμπισε αμέσως. Πίστεψε τα λόγια της γιατρού.

Τότε η Δρ. Μάρθα αποτεινόμενη στην Άννα της μίλησε στα Γερμανικά ρωτώντας την αν ήθελε να πάει απόψε μαζί της και να μείνει ένα βράδυ σπίτι της.

Η Άννα την κοίταξε κάπως αμήχανα και την ρώτησε κάπως συνειδητά:

- Θα μπορούσε να έρθει μαζί μου και η κυρία Ισμήνη;

- Όχι Άννα, απάντησε αμέσως η Δρ. Μάρθα. Θα πλήξει η κυρία Ισμήνη που δεν θα καταλαβαίνει την συνομιλία μας, ούτε και που ξέρει Αγγλικά να της εξηγήσω.

- Εξάλλου θα είναι μόνο για μια μέρα. Τι λες θέλεις να βγούμε αύριο έξω οι δύο μας και να σου δείξω την πόλη;

- Θα έρθω κυρία, είπε κάπως δισταχτικά η Άννα, που ένιωθε ανασφάλεια ότι θα αποχωρισθεί, έστω και για λίγο την Ισμήνη.

Στο μεταξύ ο Στέλιος Ραγής εξηγούσε στα ελληνικά στην Ισμήνη, την όλη συζήτηση και την πρόταση να πάει από απόψε η Άννα σπίτι της γιατρού να μείνει ένα βράδυ.

Η αντίδραση της Ισμήνης ήταν παρόμοια με εκείνη του Άλκς. Φοβήθηκε και αυτή πως θα μετέφεραν την κοπέλα στην αστυνομία ή σε ένα είδος νοσοκομείου, για αυτό και αμέσως ρώτησε:

- Κύριε Στέλιο πες μου την αλήθεια. Θα πάτε την κοπέλα σε άλλο μέρος;

- Όχι Ισμήνη. Μην ανησυχείς. Η κοπέλα αποφασίστηκε να μείνει κοντά μας. Εσύ μάλιστα, όπως σου είπα θα μεταφέρεις το κρεβάτι σου στην κάμαρά της. Μόνο για μια νύχτα θα μείνει στην γιατρό.

Η Ισμήνη καθώς ο Στέλιος Ραγής της μιλούσε, τον κοιτούσε συνέχεια στα μάτια γυρεύοντας να μαντέψει αν της λέει την αλήθεια.

Τελικά πίστεψε ότι δεν της έλεγε ψέματα. Εξάλλου γιατί να μην της πει την αλήθεια. Δικό του σπίτι είναι, ότι θέλει κάνει.

Έδειξε πως πούχασε. Την έτρωγε κάποιος φόβος. Όμως τι μπορούσε να κάνει;

.....

Η συντροφιά ξαναβρήκε την άνεσή της και στην πρόταση του Στέλιου Ραγή να βγούνε όλοι έξω για φαγητό συμφώνησαν. Μαζί τους φυσικά και η Άννα.

Μετά το εστιατόριο η Άννα ακολούθησε το ζεύγος των γιατρών, και ο Στέλιος Ραγής, η Ισμήνη και ο Άλκς, επέστρεψαν σπίτι.

Ο Άλκς ένιωθε παράξενα, χωρίς την παρουσία της Άννας. Δεν μπορούσε φυσικά να εκφράσει τις ανησυχίες του. Το μόνο που είπε στον Στέλιο Ραγή, ήταν πως ένιωθε την ανάγκη να βγει για λίγο έξω.

- Θα καλέσω ένα ταξί κύριε Στέλιο. Ίσως πάω μέχρι την Κοινότητα. Έχουν κάποια εκδήλωση απόψε.

- Να πας Άλκς, απάντησε αμέσως ο Στέλιος Ραγής, αφού έβλεπε πως η απουσία του Άλκς για λίγες ώρες από το σπίτι, ήταν η μοναδική ευκαιρία, να μείνει μόνος με την Ισμήνη και να δοκιμάσει τα αισθήματά του και φυσικά θα μάθαινε πως νιώθει εκείνη για αυτόν.

.....

Όταν έφυγε ο Άλκς η Ισμήνη είπε στον Στέλιο Ραγή:

- Να πάω να αλλάξω κύριε Στέλιο, και ύστερα να σου ετοιμάσω τον καφέ στην βεράντα.

- Όχι Ισμήνη. Μην αλλάξεις.

- Γιατί; ρώτησε εκείνη.

- Τι θα έλεγες να βγαίναμε οι δύο μας για ένα ποτό.

- Οι δύο μας; Ρώτησε απορημένα η Ισμήνη.

- Ναι οι δυο μας, απάντησε εκείνος με χαμόγελο.

Τον κοίταξε δισταχτικά. Το ένστικτο της μάνας την κυρίευσε και πάλι. Πήρε την δύναμη και τον ρώτησε ευθέως:

- Μήπως κύριε Στέλιο πρόκειται να μου μιλήσεις για την κοπέλα και θα ήθελες να μου το πεις κάπου αλλού και όχι στο σπίτι;

Ο Στέλιος Ραγής την πλησίασε και χωρίς να σταματήσει να της χαμογελά ακούμπησε το χέρι του στον ώμο της λέγοντας:

- Προς Θεού Ισμήνη. Σου είπα η κοπέλα θα έρθει αύριο σπίτι μας και θα μείνει.

- Τότε γιατί να βγούμε έξω; ρώτησε εκείνη κάπως περίεργα, αλλά χωρίς πιά εκείνο τον φόβο μήπως και διώξει την Άννα.

- Να μιλήσουμε για εμάς, και την κοίταξε στα μάτια χωρίς να της χαμογελά αυτή την φορά.

Το παράξενο αυτό βλέμμα του πρώτης φορά το αντίκρυξε η Ισμήνη. Τον ήξερε ευγενικό, σοβαρό αλλά απόμακρο. Τώρα αυτό το πολύ ανδρικό βλέμμα το ένιωθε να διαπερνά το κορμί της.

Από γυναικείο ένστικτο κατάλαβε, πως ο Στέλιος Ραγής, για πρώτη φορά την έβλεπε ερωτικά. Ήταν σίγουρη για αυτό.

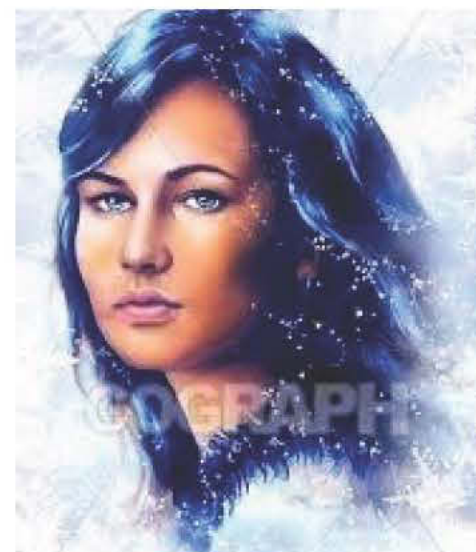
Γιατί άραγε; αναρωτήθηκε μέσα της.

Στα σπίτια που δούλευε στην Ελλάδα, έτσι την κοιτούσαν οι άνδρες. Καταλάβαινε αμέσως τι ζητούσαν από αυτήν. Τότε ο μόνος δρόμος ήταν να φύγει.

Είχε πολλές τέτοιες περιπτώσεις στο παρελθόν. Ήταν όλοι τους παντρεμένοι άνδρες που ήθελαν κάτι διαφορετικό, και προσωρινό.

Δεν μπορούσε η Ισμήνη να υποκύψει στις ορέξεις τους. Μια φορά της έτυχε στην ζωή της. Εκείνον τον είχε αγαπήσει όμως τότε. Για αυτό και του δόθηκε.

Έκτοτε στα σπίτια που δούλευε και όταν προκύπταν τέτοιες περιπτώσεις, τα εγκατέλειπε αμέσως και επέστρεφε στην καμαρούλα της,

πονεμένη μεν αλλά όχι ταπεινωμένη.

Κάθε φορά έλεγε μέσα της, αυτό που άκουσε, ίσως από την γιαγιά της, ίσως και από την μάνα της. Δεν θυμόταν.

«Μια γυναίκα δίνει πρώτα την καρδιά της και ύστερα το κορμί της».

Την καρδιά της δεν μπόρεσε να την δώσει ποτέ η Ισμήνη εκτός από εκείνη την μοναδική φορά.

Ήξερε ότι ήταν επιθυμητή. Για αυτό και απέφευγε το προκλητικό ντύσιμο. Ντυνόταν σεμνά σχεδόν άχαρα, αλλά δεν την ένοιαζε.

Στερήθηκε όλα αυτά τα χρόνια το ανδρικό χάδι, την ζεστή αγκαλιά του φιλή. Το επιζητούσε το κορμί της όταν τα βράδια έπεφτε μόνη στο κρεβάτι της. Όμως δεν υπέκυψε ποτέ σε προσωρινούς έρωτες.

Ξαφνικά αντικρίζει τώρα τον Στέλιο Ραγή να την κοιτά με εκείνο το διαπεραστικό ερωτικό βλέμμα. Δεν ήταν ο οποιοσδήποτε αυτός ο άνδρας.

Ήταν ο άνθρωπος που την φιλοξενούσε σπίτι του μαζί με τον Άλκς, και όχι μόνο. Είχε την μεγάλη οικονομική του βοήθεια, την ασφάλεια, την σιγουριά. Είχε τα πάντα από την πρώτη στιγμή που πάτησε το πόδι της στην Αυστραλία.

Τώρα ξαφνικά ύστερα από τόσο καιρό, αντιλήφθηκε ότι την βλέπει ερωτικά. Ταράχθηκε. Δεν το περίμενε.

Πριν απαντήσει τον κοίταξε και εκείνη ίσια στα μάτια.

Ένιωθε μέσα της ένα παράξενο αίσθημα. Κάτι σαν αλλόκοτο φόβο και ανατριχίλα μαζί που την τρόμαξε. Σαν ένα ηλεκτρικό ρεύμα να διαπερνά το κορμί της.

Εκείνο που συντάραξε την Ισμήνη ήταν ότι αυτός ο άνδρας, που την κοιτούσε τώρα ερωτικά, της άρεσε πολύ.

Φοβήθηκε για τον εαυτό της. Θα λύγιζε.

Τι έπρεπε να κάνει; Τι να του απαντήσει;

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)